

Sogn, ligesaa fra Grenaa Landbosforening og fra Eberdrup Sogn, fra Beboerne i Randers Amts 5te Valokreds og fra Knebel Sogn, og endelig en Adresse, der er understrevet af 1422 Mænd og Kvinder paa over 20 Aar fra Aalborg mod Forbud mod Kunstsmør og mod de Bestemmelser, som Regjeringens Forslag derom indeholder.

Jeg skal dvæle lidt ved denne Adressebevægelse i det Hele taget. Det vil ses, at sammenligner man Tallet af Underskrifterne paa de Henvendelser, som hertil ere indkomne, saa ville de, der andrage mod Forbudet, langt overveie de Andragere, som gaa i modsat Retning. En klar Opgjørelse vil ganske vist ikke kunne finde Sted, fordi mange Adresser, som foreligge her mod Kunstsmøret, kun ere Udtryk for Beslutninger paa Møder, hvis Talrigheid man ikke kjender. Men naar man ser hen til den Henvendelse, som er kommen til os fra Arbejdere i Kjøbenhavn, og som allerede er understrevet af henimod 70,000, saa er det klart nok, at skulde der tages noget Hensyn til disse Henvendelser, saa blev det aldeles overveiede Antal paa den Side. Jeg vil ogsaa nævne en Udtalelse fra de danske Smørhandlere, fordi den synes at være noget tvetydig i sit Indhold. Den udtaler sig til Gunst for Regjeringsforslaget paa det Grundlag, om hvilket det hedder: „Det er vor Overbevisning, at vort danske Smør vil staa Fæse for at miste sit Renomme paa det engelske Marked og andre Pladser, hvortil vi udføre, hvis vi ikke ved Lov vedtage saadanne Forholdsregler, som vanskeliggjøre eller umuliggjøre Udførselen af Kunstsmør fra Danmark“. Her er at mærke, at danske Smørhandlere have stillet sig paa det Synspunkt, hovedsagelig at søge at faae Udførselen af Kunstsmør forhindret. Jeg skulde tage meget feil, om ikke det er det Synspunkt, som vil være veiledende for flere, at Udførselsforbudet vil tilfredsstille de Vnster, hvoraf denne Adresse er udgaaet. Ved Siden deraf foreligger der 2 Udtalelser fra en Del engelske Smørimportører. Jeg skal gjøre opmærksom paa Indholdet af disse to Henvendelser. Den første er foranlediget af Lederen af den Bevægelse, som gaar ud paa at faae gjenneført et absolut Forbud mod Kunstsmør, og Henvendelsen fra disse engelske Smørhandlere gaar i den Retning, den anden derimod er en Overfættelse eller Afskrift i det Væsentlige af de danske Smørhandlernes Henvendelse, som altsaa er sendt herfra til Underskrift. De engelske Handlende have oversat den eller gjengivet den med lidt forskjellige Ord. De have kun ubeladt et eneste Punkt, som synes at have reel Interesse, og det er dette, at

naar de danske Smørhandlere skrive, at de „for Sagens Skyld“ føle sig forpligtede til at udtale sig paa den Maade, de have gjort, saa have de engelske Smørhandlere ubeladt disse Ord. Det har sin Berettigelse, thi de vilde med Føie kunne udtale sig, som de have gjort, dersom de blot faae hen til deres egne Handelsinteresser. Forholdet er jo dette, at en stor Del af de engelske Smørportører, Smørhandlere, nu have en Trafik med dansk Smør og hollandsk Margarine, som for dem er særlig fordelagtig. De indføre dansk Smør, og deraf forsendes en ikke ringe Part til Holland for der at anvendes til Fabrikation af Kunstsmør og vende tilbage fra Holland til England i denne Skikkelse. Saa længe denne Trafik varer, saa længe dette Forhold bestaar, at dansk Smør gaar over engelske Handelspladser til Holland og vender tilbage til England, vil det jo ses, at der derved foranlediges dobbelt Fortjeneste for de paagjældende Smørhandlere, og at det ikke kunde være dem behageligt, at muligvis dansk Kunstsmør, dansk Margarine, trænger ind paa engelsk Marked, thi de skulde da optage en Konkurrence derimod. Men der findes ogsaa for en saadan Henvendelse et andet meget nærliggende Hensyn, nemlig dette, at engelske Importører af Smør nu, siden den engelske Lov er traadt i Kraft, jo løbe en vis Risiko, for saa vidt de ikke ved Attester sikke sig mod at blive Gjenstand for Forfalskninger udenlands fra. Denne Risiko er ikke i og for sig helbig eller behagelig, og derfor vilde det ogsaa i denne Henseende være en Fordel, om overhovedet al Udførsel af Margarine fra Danmark faldt bort, eller at Margarinefabrikationen her til Lands overhovedet tilintetgjordes. Jeg skal dermed vende mig fra de forskjellige Henvendelser, som ere komne til os. Ja, der er dog een endnu, som jeg i Dag er bleven opmærksom paa, nemlig en Henvendelse fra en efter sin egen Angivelse paa engelske Forhold særlig kyndig Mand. Den findes i „Berlingske Tidende“ for i Dag og gaar ud paa at udtale, at dansk Smør staa i Fare, dersom det ikke ved stränge Love kan sikkes imod, at der indføres mindre rene Varer til det engelske Marked. Denne Mand har der aabenbart peget paa det Punkt, hvor Faren ligger, nemlig deri, at der paa det engelske Marked af mindre rene Varer kan konkurreres med fint dansk Smør. Vil man altsaa sikke sig Smørrets gode Navn og høie Pris, vil der ikke være anden Maade at gjøre dette paa end ved at foranstalte en Jury af Mænd nedsat, som bestemte, hvilke Mærker af Smør der maatte blive inblemede i den danske Export til England. Det